

Henryk Machajewski

Dębczyno, gm. Białogard, woj.
koszalińskie. Stanowisko 6 A

Informator Archeologiczny : badania 13, 121-122

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

warzyszące" /budowie słupowe, paleniska, plece i jamy gospodarcze/ tworzące wyraźne ugrupowania; paleniska i plece gospodarcze w części południowo-zachodniej i południowo-wschodniej; budowle słupowe między półziemiankami i w części południowej. Strefa wewnętrzna owali, poza jednostkowymi obiektami była nie zabudowana. Elementy pozostałych kultur reprezentowane są w obu strefach śladowo, nie tworząc ugrupowań, przy czym sugerować można, że cmentarzysko kultury pomorskiej zlokalizowane było prawdopodobnie w części północnej zbadanego obszaru.

- 3/ aspekt chronologiczny; kultura pucharów lejkowatych reprezentowana jest przez elementy fazy lubońskiej; kultura pomorska określona jest ogólnie na środkowe odcinki starszego okresu przedrzymskiego; kulturę okresu wczesnego średniowiecza określają elementy z VIII-IX w. ; grupa zachodniopomorska /ostatnio sugerowana nazwa - grupa dębczyńska/ datowana jest od fazy B_2/C_1 późnego okresu rzymskiego do fazy D_2 okresu wędrówek ludów, przy czym w ramach tej grupy zarejestrowano trzy poziomy osadnicze: I /faza B_2/C_1 - schyłek C_1 - północny układ półziemianek/, II /schyłek C_1 - początek C_2 - strefą przejściową między północnym a południowym układem/, III /początek C_2-D_2 - południowy układ półziemianek/, generalnie odpowiadające pierwszemu / B_2/C_1-C_2 - dębczyńskiemu/ i drugiemu / C_2-D_2 - dzierzęcińskiemu/ etapowi przemian grupy zachodniopomorskiej.
- 4/ aspekt społeczny: dyskusyjny jest problem eksplikacji pod względem społecznym a tym bardziej etnicznym, jakkolwiek wiele cech kulturowych zwłaszcza w ramach grupy zachodniopomorskiej zbliżonych jest do nadłabskiego systemu kulturowego.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania terenowe zakończono.

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 6 A

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski.
Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada grupy zachodniopomorskiej z późnego okresu rzymskiego /faza C_2-D /.
Elementy kultury łużyckiej z V EB.

Stanowisko zlokalizowane jest na południowej płaskiej terasie nadzalewowej rzeki Mogilicy, między całościowo zbadanym cmentarzyskiem /Dębczyno, st. 2/ i osadą /Dębczyno, st. 6/ z późnego okresu rzymskiego.

Badania miały charakter rozpoznawczy. Przed przystąpieniem do badań wykopaliskowych wykonano nawierty warstw na obszarze około 1 ha, rejestrując obiekty i warstwę kulturową. Prawdopodobnie również na tym stanowisku /por. Dębczyno, st. 6/ obowiązywała reguła owalnego układu

półziemianek. Na zbadanym obszarze 70 m² zarejestrowano 7 obiektów: 1 półziemianka, 5 palenisk, 1 jama. Wśród materiału ceramicznego uwagę zwracają naczynia misowate zdobione motywem ornamentu stempelkowego oraz późne formy naczyń baniastych.

Elementy kultury łużyckiej reprezentowane są śladowo.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

DEBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 10

patrz
okresy brązu

DEBINA, gm. Ustka
woj. słupskie
Stanowisko 1

Wyższa Szkoła Pedagogiczna
w Słupsku
Zakład Historii

Badania prowadził doc. dr hab. Tadeusz Malinowski, z zespołem. Finansowała WSP w Słupsku oraz Instytut Archeologii UJ w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej, okres wpływów rzymskich.

Stanowisko znajduje się na granicy gruntów Dębiny i Poddąbia, w rozwidleniu drogi polnej do Dębiny i duktu leśnego do Rąbczyna i Glinnik. Zbadano obszar o powierzchni 75 m² w wykopie przylegającym do 3 stojących oraz obalonych głazów, odkrywając fragmentarycznie zachowane dalsze kamienne pozostałości kręgu o średnicy ok. 6 m. Stwierdzono, że jeden z największych głazów, stojący w pierwotnej pozycji i wystający ponad powierzchnię terenu, był w dolnej części podparty kamieniami polnymi. W obrębie kręgu i poza nim występowały ślady drewnianych słupów i ognisk, zagłębienia oraz nieznaczna ilość ceramiki, prawdopodobnie nieco wyprzedzające czas budowy kręgu, w którego zbadanej części nie natrafiono na pochówki. Wykonane dodatkowo rowy sondażowe o łącznej długości 34 m nie ujawniły - poza jednym zaciemnieniem z węgielkami drzewnymi - dalszych obiektów cmentarzyska.

Badania nie będą kontynuowane.

GARNKI, gm. Karlino
woj. koszalińskie
Stanowisko 2

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadzili: mgr Henryk Machajewski,
mgr Andrzej Sikorski i Andrzej Krzyszowski.